

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Princes aliquantam in oppido moram fecere, si forte deditiois consiliū sumerent incolæ, sine sanguine parentes: Ipsi verò in palustribus suæ terræ locis congregati, incerti erant consilij: Quidam secum deditioem musitauerunt: Alij circūspexere fugam in Buzæ, quæ insula munitior videbatur ad tuendum: Pauculos intus habebant ad stipendia militantes: sed illos conuenire non sinebant, exteris non fidentes. Quidam ex his profugi desertores, cum oppidum ab hostibus caperetur, omnia iam perditæ foris disseminauerunt: Ea prima volitauit fama. Iterum pertentandos nuncijs putauere principes, si saniores sumerent mentem: Missis speculatoribus terræ gnaris, scrutantur principes, quæ intus capiunt consilia: ex quibus vnum natū Phrisium ceperant Thietmarsî, quem bono suo viuere sinebant: nam ceteros correptos mox trucidabāt: Hunc hominem adigunt minis vera fateri, quo itinere sint hostes ingressuri. Id cum accepissent, proxima nocte fodientes, vallum opponunt per lutosissima itinera venturis: Ibi aliquot hominum millia seruauere excubias: Alij locis alijs, cum non fiderent ad plenum nuncianti capto. Igitur pessimo auspicio mota sunt castra die Lunæ, quæ fuit XVII. Februarij, multis reclamantibus, qui nōssent vadosa itinera. Sed praualluit consilium capitaneorum de Guardia, quos ad hoc obertos rex habuit: Præcessere hi pedites tria penè millia, cum ciuibus & agricolis maiori numero: Sequitur agmen equitum, tam certam præsumentium victoriam, ut vehicula quoque post se venire sinerent: Per angustum quoque sunt ingressi tramitem, quæ res infinitam peperit cladē equestribus: Nemo cogitabat periculum esse, ubi præcessere pedites de Guardia, rem omnem habu-

habu-

habuere pro expedita. Lutosum ac profundum iter ex lateribus septum grandibus fossatis, supra genua turbauit equites. Equites vero ibant in pressura nimia, sperantes, & expectantes in solida peruenire. Iam Thietmarsi post aggerem delitescerent, tormentis missis sonuerunt, non sine discrimine venientium: Primi tamen agminis pedites pluteos confertos praeferebant, subiectisq; hastis transibant fossata, & iam in solido constiterant: sed anguste stabant, ut pugnare haud possent. Dies erat nebulosa, pluuia grandine mixta, ventis saeuientibus de caelo pugnabatur. Terra crebris fossatis discissa, non sinebat aciem extendere, aut excursiones facere. Regia tormenta iam erant collocata, sed pluuia cum ventis impediens, emitti saxa non poterant. Procurrere nonnulli ex Thietmarsis, ut euertent: ex quibus nonnulli sunt caesi. Interim aggere tuti, tonuerunt illi bombardis, ruperuntq; ordines stantium peditum. Sed cum ambiri se ex hostibus cernerent Thietmarsi, pauci egressi, non plures trecentis, aut ad summum quadringentis, pugnam conserunt aduersus tot millia: sed luto & frigore & angusto loco constrictorum. Transilientes incola fossata, pugnauere pauci in multos, loco captos: bis retropulsi reuertuntur: bis ex fuga se colligunt, & hostes loco captos, frigore & luto madidos, cadunt, detrudunt in fossata. Auxere aquam cataractis apertis, ut fossatorum nullum iam videretur discrimen. Multis pereuntibus, primi ex Guardia pedites fugam ineunt, in qua tamen multi caduntur. Tum aucti animis Thietmarsi, in reliquam stantium manum collectitiam, ex urbibus & agris, seuiunt ad internecionem, cadentes aut mergentes aquis, quae maxima turba fuit.

CAPVT